

OPALENIE (3) *sb n*

-p- (2), -pp- (1).

o oraz pierwsze e jasne, a pochylone; końcowe e z tekstów nie oznaczających -é.

sg *N* opåleni(e) (2). ◊ *G* opåleniå (1). ◊ [*D* opaleniu.]

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVIII w. s.v. opalić.

1. *Skutek, jaki wywołuje działanie ogniem lub gorącym na powierzchnię czego* (1) : Ambuſtio – Oparzenie, oppalenie, przipalenie. *Calep* 60a; [wpietz ie [jabłko] w gorącym popiele/ áby práwie rozmiękło/ á wpiękło łie bes opalenia. *SienHerb* 522b; Opalenie/ Adustio. *Volck* Pppp2].

Szereg: [»opalenie albo oparzenie«: Przeciw opaleniu ábo oparzeniu/ nátlucz liſcia [ślazowego] [...]/ okłáday. *UrzędowHerb* 21b.]

2. *Ogrzanie (np. mieszkania przez spalenie drewna)* (1) : [tej rzeki] y dla bránia gliny/ kámieni/ wapná/ drzew ták dla opalenia [pro igne *JanStat* 849] iáko ná budowánié Zamku y Miáſteczká/ niech máią wolné vzywánié *SarnStat* 1073; [na którym [ostrowie] te wszytkie wsi 3 mieli wolny wráb do opalenia i na grodzå. *LustrKrak* I 59].

3. *Wysuszenie pod wpływem gorąca [od czego]* (1) :

Wyrażenie: »opalenie od słońca« (1): Clavum etiam paciuntur arbores, Opalenie od słońcå. *Mącz* 56d.

Synonim: 1. oparzenie.

Cf **OPALIĆ**